

Aftaler, der strider mod, hvad der er bedst for barnet, skal dog altid kunne ændres. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis samværsforælderen ikke er i stand til at tage vare på barnet, eller hvis aftalen strider mod barnets ønsker. Der kan også være tale om, at forældrene ved aftalens indgåelse glemte ikke ubetydelige forudsætninger, som f.eks. barnets fritidsinteresser.

Hvis det aftalte samvær ligger udenfor, hvad der er hjemmel til at fastsætte – f.eks. en deleordning – bør statsamtet efter ansøgning fastsætte samvær, der kan rummes inden for »samværsbegrebet«.

Statsamtet er ikke bundet af forældrenes aftaler om overvågning af samværet eller om eventuelle undersøgelser af barnet i offentligt regi.

Førstegangsfastsættelse af samvær

Det er ikke foreslået at foretage ændringer ved førstegangsfastsættelse af samvær. Sådanne afgørelser skal således træffes som hidtil. Statsamtterne bør dog i forbindelse med førstegangsfastsættelse af samvær tilstræbe, at afgørelsen efter sin ordlyd har en vis fremtidssikring, således at mindre ændringer af forholdene ikke bevirker, at resolutionen efter sin ordlyd ikke kan gennemføres. F.eks. bør afhentnings- og afleverings-tidspunkter således som udgangspunkt fastsættes i rimelige intervaller. Herved vil mindre ændringer i arbejdstider, køreplaner eller barnets fritidsinteresser eller forsinkelser ikke medføre, at resolutionen ikke kan gennemføres efter sin ordlyd. Resolutionen vil således f.eks. kunne fastsætte, at barnet skal hentes i daginstitutionen hver anden fredag mellem klokken 14 og 16. Aflevering vil eksempelvis kunne fastsættes til i hjemmet søndag mellem klokken 17 og 18 eller i skole mandag morgen ved skoletids begyndelse.

Afhentning og aflevering kan også fastsættes i forhold til objektive begivenheder, f.eks. første (tog)afgang efter kl. 16, eller at barnet skal sendes med toget med børneguideordning henholdsvis fredag og søndag.

Endvidere kan feriesamvær placeres efter forskellige modeller, således at statsamtet ikke behøver at træffe afgørelse herom hvert år.

Det bemærkes i den forbindelse, at det skærpede ændringskriterium også omfatter de tilfælde, hvor der søges om mindre ændringer i forhold til ordlyden af resolutionen eller aftalen, hvis ændringen er uden betydning for, om samværet overordnet set kan gennemføres.

Hensynet til barnet

Det centrale udgangspunkt for statsamtets afgørelser skal fortsat være hensynet til, hvad der er bedst for

barnet. Ændringer kan derfor som i dag ske, hvis hensynet til barnet tilsiger det, selv om forholdene ikke eller kun i uvæsentligt omfang har forandret sig, eller spørgsmålet ikke har betydning for den overordnede gennemførelse af samværet.

Sagsbehandlingen i statsamtet

Det nye ændringskriterium giver statsamtet mulighed for at afslå at behandle en ansøgning om ændring af et samvær, hvis ansøgeren ikke sandsynliggør, at der foreligger væsentligt forandrede forhold, eller at det eksisterende samvær ikke er til bedste for barnet. Der henvises til bemærkningerne ovenfor om, hvornår der foreligger væsentligt forandrede forhold.

Statsamtet kan endvidere afslå at behandle henvendelser om spørgsmål om f.eks. sengetider, tøj, TV og mad under samvær og opdragelse i almindelighed. I sådanne tilfælde bør parterne eventuelt henvises til børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.2.

Til nr. 4 og 5 (§ 19)

Efter den gældende bestemmelse har den af forældrene, som ikke har forældremyndigheden, ret til efter anmodning at få orientering om barnets forhold fra skoler, børneinstitutioner samt social- og sundhedsvæsenet. Bestemmelsen foreslås udvidet til også at omfatte private sygehuse, privat praktiserende læger – herunder privatpraktiserende speciallæger – og tandlæger. Det betyder, at også privat praktiserende læger og tandlæger vil skulle give en orientering, typisk i form af mundtlige oplysninger, om barnets forhold til den af forældrene, som ikke har forældremyndigheden, og som anmoder om en sådan orientering. Bestemmelsen foreslås ikke i øvrigt ændret.

Lægen, tandlægen eller sygehuset vil efter § 19, stk. 1, 2. pkt., kunne nægte at give oplysninger, hvis det er til skade for barnet. De pågældende vil endvidere efter § 19, stk. 2, i særlige tilfælde kunne anmode statsamtet om at fratage den pågældende forælder retten til at modtage orientering.

Statsamtets afgørelser om at fratage retten til orientering kan påklages til Justitsministeriet (Civilrettsdirektoratet). Klage over en læges eller tandlæges nægtelse af at give orientering om barnets forhold skal derimod ske efter de regler, der findes i sundhedslovgivningen om klage over sundhedspersonale.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.3.2.

Til nr. 6 (§ 31)

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 6.